

13. Тогава фарисеитъ Му казаха: Ти за Себе Си свидѣтелствувашъ; Твоео свидѣтелство не е истинско.

14. Иисусъ имъ отговори и рече: ако Азъ и да свидѣтелствувамъ за Себе Си, свидѣтелството Ми е истинско, защото зная, откъдѣ съмъ дошълъ и накъдѣ отивамъ; а вие не знаете, откъдѣ съмъ дошълъ и накъдѣ отивамъ.

15. Вие сждите по плътъ; Азъ не сдя никого.

16. Но ако и да сдя, сждѣтъ ми е истински, защото Самъ не съмъ, но Азъ и Отецъ, който Ме е пратилъ.

17. А и въ закона ви е писано, че свидѣтелството на двама чловѣци е истинско.

18. Азъ съмъ, който свидѣтелствувамъ за Себе Си, и Отецъ, който Ме е пратилъ, свидѣтелствува за Мене.

19. Тогава Му рекоха: гдѣ е Твоятъ Отецъ? Иисусъ отговори: вие не знаете нито Мене, нито Отца Ми; ако знаехте Мене, щѣхте да знаете и Отца ми.

20. Тия думи Иисусъ исказа при съкровищницата, когато поучаваше въ храма; и никой Го не улови, защото часътъ Му още не бѣ дошълъ.

21. И пакъ имъ рече Иисусъ: Азъ отивамъ, и ще Ме търсите, и въ грѣхътъ си ще умрете. Кждѣто Азъ отивамъ, вие не можете дб.

(17) Мат. 18, 16. 2 Коринт. 13, 1. Евр. 10, 28. Второзак. 17, 6; 19, 15. (18) Иоан. 5, 32. Исаия 42, 1. (21) Иоан. 13, 33.